INTENCJE MSZALNE
13 – 20 PAŹDZIERNIKA 2013 r.

XXVIII Niedziela Zwykła 13 października 2013 r.	7.30	++ za zmarłych
	9.00	W int. współpracowników żyjących i zmarłych
	10.30	+ *GREG.* Helena Woźniak
	12.00	+ Władysław Bialik w 7r. śmierci
	18.00	++ Jan Sikora w 5r. śmierci, Zofia żona
Poniedziałek 14 października 2013	7.00	+ *GREG.* Helena Woźniak
	18.00	++ Anna Głowacka, Józef mąż i rodzice Marianna i Tadeusz, Marcjanna i Władysław
Wtorek 15 października 2013r.	7.00	+ *GREG.* Helena Woźniak
	18.00	++ Janina i Piotr Rusin
Środa 16 października 2013 r.	7.00	+ *GREG.* Helena Woźniak
	18.00	+ Irena Bulka – od sąsiadów z ul. Kurożwięckiego
Czwartek 17 października 2013 r.	7.00	+ *GREG.* Helena Woźniak
	18.00	W 1 urodziny Sary – dziękczynna z prośba o Boże bł., zdrowie dla niej i rodziny
Piątek 18 października 2013 r.	7.00	+ *GREG.* Helena Woźniak
	18.00	+ Ks. Jan Pajdzik
Sobota 19 października 2013 r.	7.00	+ *GREG.* Helena Woźniak
	18.00	+ Irena Bulka
XXIX Niedziela Zwykła 20 października 2013 r.	7.30	++ Wojciech, Franciszka, Urszula Czepiec
	9.00	++ Zofia, Ludwika, Franciszek Garus
	10.30	Dziękczynna w 13r. ślubu Anny i Marcina z prośba o Boże bł. i opiekę M. B. Nieustającej Pomocy
	12.00	+ *GREG.* Helena Woźniak
	18.00	++ Helena Zatorska z córką, wnuczką i zięciem

Parafia Rzymskokatolicka ***Matki Bożej Nieustającej Pomocy,***
ul. Hemara 1, 30-198 Kraków – Mydlniki, tel./fax (0-12) 626 04 53, http://www.mydlniki.diecezja.pl

Msze Św. w niedziele i święta 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 18.00; **w dni powszednie:** 7.00, 18.00
Spowiedź Św.: codziennie przed Mszą Św.; **Sakrament Namaszczenia Chorych:** o każdej porze porze
Kancelaria Parafialna: codziennie po Mszy Św. /z wyjątkiem niedziel i świąt/

MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie - Mydlnikach * nr 35 (256) * 13.10.2013 r.

XXVIII NIEDZIELA ZWYKŁA

Czytanie z Drugiej Księgi Królewskiej

Wódz Syryjski Naaman, który był trędowaty, zanurzył się siedem razy w Jordanie, według słowa proroka elizeusza, a ciało jego na powrót stało się jak ciało małego dziecka i został oczyszczony. Wtedy wrócił do męża Bożego z całym orszakiem, wszedł i stanął przed nim, mówiąc: «Oto przekonałem się, że na całej ziemi nie ma Boga poza Izraelem. A teraz zechciej przyjąć dar wdzięczności od twego sługi». On zaś odpowiedział: «Na życie Pana, przed którego obliczem stoję, nie wezmę!» Tamten nalegał na niego, aby przyjął, lecz on odmówił. Wtedy Naaman rzekł: «Jeśli już nie chcesz, to niechże dadzą twemu słudze tyle ziemi, ile para mułów unieść może, ponieważ odtąd twój sługa nie będzie składał ofiary całopalnej ani ofiary krwawej innym bogom, jak tylko Panu».»

DRUGIE CZYTANIE
Czytanie z Drugiego listu świętego Pawła Apostoła do Tymoteusza

Najmilszy:
Pamiętaj na Jezusa Chrystusa, potomka Dawida. On według Ewangelii mojej powstał z martwych. Dla niej znoszę niedolę aż do więzów jak złoczyńca; ale słowo Boże nie uległo skrępowaniu. Dlatego znoszę wszystko przez wzgląd na wybranych, aby i oni dostąpili zbawienia w Chrystusie Jezusie razem z wieczną chwałą. Nauka to zasługująca na wiarę: Jeżeliśmy bowiem z Nim współumarli, wespół z Nim i żyć będziemy. Jeśli trwamy w cierpliwości, wespół z Nim też królować będziemy. Jeśli się będziemy Go zapierali, to i On nas się zaprze. Jeśli my odmawiamy wierności, On wiary dochowuje, bo nie może się zaprzeć siebie samego.

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Stało się, że Jezus zmierzając do Jerozolimy przechodził przez pogranicze Samarii i Galilei. Gdy wchodzili do pewnej wsi, wyszło naprzeciw Niego dziesięciu trędowatych. Zatrzymali się z daleka i głośno zawołali: «Jezusie, Mistrzu, ulituj się nad nami».
Na ich widok rzekł do nich: «Idźcie, pokażcie się kapłanom». A gdy szli, zostali oczyszczeni.Wtedy jeden z nich widząc, że jest uzdrowiony, wrócił chwaląc Boga donośnym głosem, upadł na twarz do nóg Jego i dziękował Mu. A był to Samarytanin.
Jezus zaś rzekł: «Czy nie dziesięciu zostało oczyszczonych? Gdzie jest dziewięciu? Żaden się nie znalazł, który by wrócił i oddał chwałę Bogu, tylko ten cudzoziemiec».
Do niego zaś rzekł: «Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła»

XIII Dzień Papieski: Jan Paweł II – Papież Dialogu

Tegoroczny XIII już Dzień Papieski, decyzją Konferencji Episkopatu Polski, będziemy obchodzili 13 października, pod hasłem „Jan Paweł II – Papież Dialogu". Zgłębianie papieskiego nauczania w tym obszarze, w łączności z Ojcem Świętym Franciszkiem I, w klimacie modlitwy i pogłębionej refleksji może przynieść poprawę

umiejętności twórczego spotkania ludzi odmiennych poglądów czy wyznawanej wiary, ludzi głęboko religijnych i szczerze poszukujących Boga. Zmiana sposobu debaty, zarówno publicznej, jak i w wymiarze indywidualnym, jest zadaniem nie cierpiącym zwłoki. Dyskusja i polemika, jakkolwiek niejednokrotnie konieczne, nie zaspokajają potrzeby głębokiego spotkania pomiędzy ludźmi, na gruncie szacunku i zakładanej uprzednio dobrej woli dotarcia do prawdy o sobie nawzajem, o człowieku i jego miejscu w świecie, o sensie życia, wreszcie o możliwości spotkania Boga, a więc o odkrywaniu Prawdy Ostatecznej. *Promowany wielokrotnie przez Jana Pawła II dialog, rzeczywistość większa od wymiany poglądów, krytyki czy sporu, wydaje się zadaniem jak najbardziej aktualnym.*

Błogosławiony Ojciec Święty Jan Paweł II był mistrzem dialogu. Nie tylko w sensie teoretycznym. Jego pouczające słowa o tym zagadnieniu zyskiwały niezwykłą siłę oddziaływania i swoisty blask prawdziwości poprzez prezentowaną przez Papieża unikalną postawę w kontakcie z drugim człowiekiem. Cechował ją niezwykły wręcz **szacunek** dla tego „innego", z którym się spotykał, budowany na respektowaniu jego ludzkiej godności. Wynikała ona ze świadomości, że każdy człowiek ma przecież Boży rodowód, nawet jeśli tego nie uznaje lub jeszcze nie odkrył.

Kolejną zasadą papieskiej sztuki dialogu było **poszanowanie prawdy**. Myślimy tutaj o prawdzie faktów, nawet tych najtrudniejszych, o prawdziwości ludzkich doświadczeń oraz o nadziei wypływającej z Prawdy Ostatecznej, a więc o Bogu, który prowadzi nieustanny dialog z człowiekiem. Celem tego dialogu zbawienia jest ostateczne uszczęśliwienie człowieka, przekraczające granice pojmowania czy ludzkiej wyobraźni. To oglądanie Boga takim, jaki On jest, a więc twarzą w twarz, owo kontemplowanie „blasku Prawdy", stanowiło nadrzędny cel papieskiego dialogowania pełnego nadprzyrodzonej nadziei, nawet w sytuacji przepełnionej bólem, cierpieniem, rozgoryczeniem czy ocierającej się o rozpacz. Jan Paweł II przekonywał nieustannie, że Bóg stoi po stronie człowieka i działa na jego rzecz. Postawa niezwykle istotna szczególnie w dialogu z poszukującymi wiary czy z tymi, którzy ją z jakichś względów utracili. W adhortacji *Reconciliatio et paenitentia* Jan Paweł II napisał: „Kościół bowiem posługuje się metodą dialogu, aby lepiej prowadzić ludzi — którzy przez chrzest i wyznanie wiary uważają się za członków wspólnoty chrześcijańskiej, oraz tych, którzy są poza nią — do nawrócenia i pokuty na drodze dogłębnej odnowy sumienia i życia w świetle tajemnicy odkupienia i zbawienia, dokonanego przez Chrystusa oraz powierzonego posłudze Kościoła. Autentyczny dialog jest zatem skierowany przede wszystkim ku odrodzeniu każdego poprzez wewnętrzne nawrócenie i pokutę, zawsze jednak z zachowaniem głębokiego szacunku dla sumienia, z cierpliwością i stopniowo, co jest nieodzowne w warunkach, w jakich żyją ludzie naszych czasów" (RP 25). Ojciec Święty pragnął ponadto, aby „dialog między religiami doprowadził do przezwyciężenia wszelkiej wrogości, nieufności, wzajemnego potępiania czy nawet wzajemnych zniewag, co stanowi wstępny warunek spotkania przynajmniej w wierze w jednego Boga i w pewności życia wiecznego dla nieśmiertelnej duszy" (RP 25).
Kolejną ważną normą, której Jan Paweł II był oddany do końca, jest **wierność wyznawanej wierze**, której nie wolno porzucić w imię jakichkolwiek innych wartości. Rzecz jasna chodzi tu o wiarę rozumną, zintegrowaną z dojrzałą osobowością, wiarę duchowo i życiowo owocną. Jan Paweł II widział taką pokusę intelektu, który w imię powierzchownie pojmowanego kompromisu i chęci zachowania spokoju za wszelką cenę, był gotów zrezygnować z części depozytu wiary i przez to wyrzec się swej tożsamości. W przemówieniu do Konferencji Episkopatu Polski zaznaczył: „W dialogu trzeba jasno mówić, kim ja jestem, żebym mógł rozmawiać z kimś drugim, który jest inny. Trzeba bardzo jasno to mówić, bardzo stanowczo: kim ja jestem, kim ja chcę być i kim chcę pozostać. Zdajemy sobie sprawę z tego, że dialog ów nie może być łatwy, gdy prowadzi się go ze stanowiska diametralnie przeciwnych założeń światopoglądowych, ale musi być możliwy i skuteczny, jeśli domaga się tego dobro człowieka, dobro narodu i wreszcie dobro ludzkości" (Częstochowa 1979 r.).
We wspomnianej już adhortacji *Reconciliatio et paenitentia* Ojciec Święty pisze także o dialogu, który można by określić jako wewnątrzkościelny: „U podstaw owego dialogu z innymi Kościołami i Wspólnotami kościelnymi, a także innymi religiami, jako warunek jego wiarygodności i skuteczności, winien znaleźć się szczery wysiłek stałego i odnowionego dialogu wewnątrz samego Kościoła katolickiego. Kościół ten jest świadomy, iż ze swojej natury jest sakramentem powszechnej komunii miłości; ale także jest świadom istniejących w jego łonie napięć, mogących stać się czynnikami podziału. (...)Obok niezwykle istotnych słów Ojciec Święty pozostawił nam także czyny, gesty i spotkania, które doskonale ilustrują jego poglądy i mają niezwykłą moc przekonywania. Trzeba tutaj podkreślić choćby międzyreligijne spotkanie modlitewne w Asyżu (1986 r.), prace Papieskiej Akademii Nauk, nieustanny dialog z młodzieżą, spotkania z dyplomatami niemal wszystkich krajów oraz przemówienia w Organizacji Narodów Zjednoczonych. Ufamy, że obszerne zagadnienie dialogu w wymiarze publicznym,indywidualnym, wewnątrzkościelnym, ekumenicznym, międzyreligijnym, kulturowym czy naukowym, które podejmiemy podczas tegorocznego XIII Dnia Papieskiego przyniesie błogosławione i oczekiwane owoce poprawy wzajemnych relacji w naszej Ojczyźnie.
Ks. Dariusz Kowalczyk
Źródło: www.dzielo.pl, red. BK

Ogłoszenia Parafialne

W dniu dzisiejszym obchodzimy w Polsce XIII Dzień Papieski, w którym w szczególny sposób rozważamy nauczanie bł. Jana Pawła II. W przyszłą niedzielę składką do puszek przed kościołem będziemy wspierać „żywy pomnik" Jana Pawła II – Dzieło Nowego Tysiąclecia – fundujące stypendia dla zdolnej młodzieży pochodzącej z ubogich rodzin. Młodzież naszej parafii prosimy o przeprowadzenie kwesty. - Nabożeństwo różańcowe dziś o godz. 17.30 a w pozostałe dni tygodnia po Mszy św. wieczornej.
- W tym tygodniu: we wtorek wsp. św. Teresy od Jezusa w środę wsp.św. Jadwigi Śląskiej, w czwartek wsp. Św. Ignacego Antiocheńskiego.W piątek święto św. Łukasza Ewangelisty. W przyszłą niedzielę odpust w Parafii św. Jana Kantego na Widoku. Suma odpustowa o godz. 12.00 We wtorek po wieczornej Mszy św. spotkanie biblijne z ks. Romanem Bogaczem, w salce za chórem. W tym roku spotkania będą poświęcone Ewangelii św. Mateusza. Serdecznie zapraszamy.
W środę po wieczornej Mszy św. spotkanie Rady Parafialnej naszej parafii na plebani.
W czwartek po nabożeństwie różańcowym w salce katechetycznej za chórem spotkanie byłych uczestników rekolekcji Oazowych lub Grup Apostolskich. - Bóg zapłać za pomoc w pracach remontowych na plebanii Panu Edwardowi Łuszczkowi, Panu Ryszardowi Gawlikowi i Panu Józefowi Krzęciarzowi - Bóg zapłać za sprzątanie i udekorowanie i ofiarę na potrzeby kościoła , rej, ul. Hemara a do sprzątania w sobotę od godz. 9.00 zapraszamy rej.I ul Kurozwięckiego.
Od dzisiaj przyjmujemy na wypominki po Mszach św. w zakrystii lub kancelarii parafialnej. Na wypominki „jednorazowe" – listopadowe składamy dowolna ofiarę, a na wypominki roczne tradycyjnie ofiarę jak na Mszę św. od imienia wypominanego zaznaczając na kartce przed którą Mszą sw. mają być odczytane: 7.30 lub 9.00. W poniedziałek na Mszach św. i różańcu będziemy się modlić w intencji Nauczycieli i Wychowawców w dniu ich święta.